

selvfølgelig været at bringe saadanne Forhold til Veje, at Balance kan ventes paa vort Statsregnskab allerede i indeværende Aar og i Aarene frem i Tiden. Jeg tror, at paa dette Omraade — og ikke alene paa dette, men for Resten paa alle Omraader — er der ude i Vælgerbefolkningen i Virkeligheden et stort Flertal, som er Tilhænger af den Kurs, der er styret fra Regeringens Side. Nu vil jeg naturligvis ikke begynde paa at opregne alle de forskellige Forslag, som vi allerede har haft til Behandling, og som tilsammen udgør Finansplanen og altsaa skulde medføre, at Balance opnaas paa indeværende Statsregnskab. Men jeg vil dog gerne med et Par Ord gøre opmærksom paa, at vi f. Eks. med Hensyn til Statsvirksomhederne antagelig nu er kommet saa vidt, at man med nogenlunde Sikkerhed kan sige, at i alt Fald Postvæsenet og Telegrafvæsenet i indeværende Aar vil give et Overskud. Det er efter min Mening allerede et Resultat, som er værd at notere. Jeg synes ogsaa, at det er en interessant Oplysning, der er kommet frem i de allersidste Dage, at Statsbanerne for April Maaned viser et Overskud af ca. 4 Mill. Kr.

Der er naturligvis forskellige Ting, der i Forening bidrager til, at det nu ser bedre ud med Statsvirksomhederne, men ikke mindst kan man takke Regeringens Sparebestræbelser paa dette Omraade derfor. Ved Nedsættelse af Sparekommissioner og Spareudvalg er der opnaaet ret betydningsfulde Resultater, som har medført, at Forholdene tegner sig absolut meget lysere paa disse Omraader. Og jeg vil nok spørge, om man egentlig tror, at en radikal eller socialdemokratisk Regering, hvis vi havde haft en saadan, kunde have opnaaet det, der her er opnaaet ved disse Sparebestræbelser. De Radikale og Socialdemokraterne kunde føre os ind i et Forhold, der medførte Ansættelse af Tusinder af nye Tjenestemænd, men rede os ud af det Forhold vilde have været dem meget vanskeligt, og derfor tror jeg, det er et Held for hele Landet, at det netop har været en Venstre-regering, der har ført an nu i et Par Aar og virkelig har opnaaet Resultater, ikke mindst netop indenfor Statsvirksomhederne.

Hvad ellers Finansplanen angaar, vil jeg blot have Lov til at udtale, at det efter Venstres Mening har været saa absolut nødvendigt, at i alt Fald de Lovforslag i den samlede Finansplan, som skulde skaffe Indtægter, blev gennemført, thi det vilde være umuligt for den nuværende Regering overhovedet at fortsætte, hvis dette

ikke skete. Disse Lovforslag maa gennemføres, for at vi kan haabe paa at opnaa Balance paa indeværende Aars Finanslov.

Der blev for nogen Tid siden afholdt et radikalt Landsmøde i Sønderborg, og der skete ikke saa ganske lidt interessant dernede. Af et Referat i radikale Blade har jeg set, at Formanden for Partiet, det ærede Medlem Hr. Zahle, har udtalt der, at Finansplanen var strandet paa Grund af Sagens Vanskeligheder og Statsministerens Ubehændighed. Men det er jo ikke rigtigt, for Finansplanen er, som sagt, i dette Øjeblik sikret, idet alle de Love, hvoraf der skal skaffes Indtægt for Statskassen, og som altsaa skal medvirke til at tilvejebringe Balance paa indeværende Aars Finanslov, i dette Øjeblik er sikret, og derfor er man egentlig blevet ikke saa ganske lidt desorienteret paa det radikale Landsmøde. Jeg vil haabe, at der nu kommer en Berigtigelse, en Indrømmelse af, at der er sagt noget forkert af Formanden dernede gennem hans Udtalelse om, at Finansplanen fuldstændig var strandet.

Vi haaber altsaa, at der, naar disse Love er gennemført, skal blive Balance, som Statsministeren har udtalt. Men det er givet, at ikke mindst en Finansminister i disse Tider maa udtale sig med stor Forsigtighed, og det vilde egentlig heller ikke have klædt Oppositionen ilde, om den havde gjort noget lignende i tidligere Tid. Det, der volder den nuværende Regering saa store Vanskeligheder med Hensyn til det rent finansielle, er selvfølgelig, at Statens Indtægter har været i rivende Tilbagegang. Naar man f. Eks. ser paa Formue- og Indtægtsskatten, saa gav den i den radikale Regerings Tid, da den var paa det højeste 325 Mill. Kr.; senere er Beløbet gaaet ned med over 100 Mill. Kr. Et andet Eksempel har vi i Børsskatten, der et Aar under den radikale Regering gav 31 Millioner, men nu er nede paa ca. 1½ Million. Dette Billede viser sig overalt, og det er givet, at det nødvendigvis maa medføre meget store finansielle Vanskeligheder for den nuværende Regering. Det var ganske omvendt under den tidligere Regering. Da budgetterede man saa og saa meget og fik i 4—5 Aar en 600—700 Millioner mere. Det stik modsatte har været Tilfældet i det Par Aar, den nuværende Regering har siddet.

Det har været nødvendigt at gennemføre disse forskellige Skattelove, der tilsammen udgør Finansplanen, og det var derfor med ikke saa ganske ringe Forbavselse, man forleden saa, at Oppositionen til Trods for, at de meget godt